

● İbrahim Eryiğit

Tabiat Güzellemesi

Dolar insan ruhuna tabiatın neşesi
Buğday başaklarını sarıveren güneşi
Kırmızı sancağını yüceltirken gelincik
Açılır gözlerinde Cezayir menekşesi

Gece tavuğu kirpi sessiz gezer bahçede
Ağustos böcekleri meşk içinde cezbede
Bülbüller şakır durur ruh verir tabiata
Kokun kaplar her yeri tütsü olur gecede

Günebakanın yönü değişir gün boyunca
Yaprakların dansları rüzgârların huyunca
Yeşil renge boyalı tabiatın her yanı
Âşık kendinden geçer yâr sesini duyunca

Denizin dalgaları kumları öper gibi
Bazen de hırçınlaşır kendini döver gibi
Göle düşer akşamdan dolunayın ışığı
Hayale sarılı düş maşukun sırlı terkibi

Bilinmez dağın yası heybetli duruşundan
Kar bulut ve rüzgâr eksik olmaz başından
Sular kopar bağrından hayat verir doğaya
Âşık dağdır maşuka adını duyurmadan

